

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24.02.2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Przybylové a přísedících Bc. Lucie Bartákové a Petra Skaly **takto:**

Obžalovaný

██████████ ██████████ ,

nar. ██████████ v ██████████ ██████████ trvale bytem ██████████ ██████████ ██████████ zdržuje se a adresa pro účely doručování ██████████ ██████████ ██████████ u ██████████ ██████████

je v i n e n, ž e

1. dne 5.4.2021 v čase od 15:30 do 15:40 hodin v ██████████ ve vozidle zn. ██████████, RZ ██████████ ██████████ zaparkovaném na parkovišti v ulici ██████████ před domy č.p. ██████████-██████████ poté, co vylákal do těchto prostor pod záminkou prohlídky vozidla nezletilou poškozenou ██████████ ██████████ nar. ██████████ která je jeho neteří, na zadních sedadlech vozidla stáhl nezletilé poškozené ██████████ ██████████ legíny a kalhotky, sobě odhalil pohlavní úd, nezletilou poškozenou ██████████ ██████████ přidržel za ruku, přitahoval jí zády k sobě a posazoval si jí na klín, kdy s cílem uskutečnit na poškozené anální pohlavní styk se dále snažil zastrčit svůj penis do konečníku nezletilé, což se mu nepovedlo,
2. v přesně nezjištěné době před jednáním popsáním v bodě 1., nejspíše v době od listopadu 2020 v domě na adrese ██████████ ██████████ ██████████ v bytě č. ██████████ který obýval společně se svou matkou

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Holá

██████████ zneužil situace, kdy nezletilá ██████████ nar. ██████████, přespávala u své babičky ██████████ a v přesně nezjištěném počtu případů nejméně jedenkrát přišel za poškozenou do pokoje, kde přespávala, lehl si k ní do postele, svlékl ji spodní část oděvu a s cílem vykonat na ní anální pohlavní styk se snažil zastrčit svůj penis do jejího konečníku, což se mu nepovedlo,

přičemž při jednání popsaném pod body 1. a 2. si obžalovaný byl vědom skutečností, že poškozená ██████████ s ohledem na svůj nízký věk, nedostatečnou psychosociální zralost, oslabené rozumové schopnosti a úzký rodinný a emocionální vztah k obžalovanému, nebyla schopna jednak chápat význam jednání obžalovaného, jednak se jednání obžalovaného účinně bránit a popsaného jednání se dopustil přesto, že věděl, že poškozená je dítětem mladším patnácti let,

t e d y

pod body 1. a 2.

v úmyslu čin spáchat se dopustil jednání bezprostředně směřujícího k tomu zneužít bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchat jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchat takový čin na dítěti mladším patnácti let, přičemž k dokonání činu nedošlo,

č í m ž   s p á c h a l

pod body 1. a 2.

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e   s e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i (6) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená nezletilá ██████████ nar. ██████████, bytem ██████████ zastoupená zmocněncem Mgr. ██████████ odkazuje se svým nárokem na náhradu nemateriální újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání

popsaných ve výroku rozsudku, tedy nejprve (pod bodem 2.) v nezjištěném počtu případů minimálně jednou v bytě, kde žil se svou rodinou u své matky, v době, kdy zde pobývala jeho neteř poškozená nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen [REDAKCE] která zde chodila za babičkou a rovněž zde přespávala, k této přilehl do postele, svlékl jí dolní část oděvu a ve snaze uskutečnit s ní anální pohlavní styk se jí pokoušel zasunout penis do řitního otvoru, což se mu nepodařilo, a dne 5.4.2021 poté, co poškozené [REDAKCE] slíbil prohlídku svého nového auta, s ní v předmětném vozidle přešel na zadní sedačky, odhalil si přirození, přidržel [REDAKCE] a pokoušel se na ní opět vykonat anální pohlavní styk, což se mu nepodařilo, neboť byl vyrušen přítomností dalších osob, které zaznamenávaly jeho počínání kamerou svého mobilního telefonu, přičemž jako rodinný příslušník poškozené znal její věk i mentální a sociální úroveň.

2. Obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení i hlavním líčení popíral, že by se dopustil předmětného jednání a trval na tom, že s poškozenou nikdy žádný sexuální kontakt neměl ani se o toto nepokoušel. K nezl. [REDAKCE] měl běžný rodinný vztah, kdy k ní přistupoval jako k dítěti, její věk znal. Potvrdil, že bydlí se svou přítelkyní a dětmi v bytě své matky – sv. [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž do bytu, a to i na noc, často docházela právě poškozená [REDAKCE]. V době, kdy u své babičky [REDAKCE] přespávala, spala na gauči v obýváku, a to společně s babičkou, obžalovaný má s rodinou k dispozici vlastní pokoj. Obývací pokoj, kde spala [REDAKCE] je průchozí, nicméně obžalovaný popřel, že by kdykoliv když u nich poškozená [REDAKCE] přespávala, k ní do postele vstupoval, tuto nikdy neuspával. Poškozená na noc používala plínku, neboť měla problém s nočním pomočováním, on jí nikdy plínku nenasazoval, nepřevlékal jí, obdobnou péči vykonávala pouze babička. Obžalovaný soudu nesdělil žádný důvod, proč by si [REDAKCE] měla cokoli na jeho osobu vymýšlet, vztahy měli spolu zcela běžné rodinné. K jednání v autě pak obžalovaný uvedl, že předmětného dne [REDAKCE] přišla za babičkou sama kolem 12-13 hod., on odešel kupovat tabák a po jeho příchodu chtěla [REDAKCE] vidět obžalovaného nové auto. Do auta oba usedli, a to obžalovaný na sedadlo řidiče a poškozená na vedlejší sedadlo, později šel obžalovaný do zadní části vozidla opravovat reprobedny a poškozená šla za ním. Když se poškozená dostala na zadní sedačky, tak si začala hrát s přední sedačkou tak, že se houpala a cloumala s ní, přičemž obžalovaný neví, proč to dělala. Při opravování reprobeden, když se ohýbal, tak mu praskly kalhoty (v přípravném řízení říkal [REDAKCE] at' se nedívá, v hlavním líčení pak uvedl, že neví, zda si toho [REDAKCE] všimla). Když oba vystoupili z auta, tak tam stáli nějací lidé a říkali mu, že „dobře dělají“, on nechápal, co tím myslí. Obžalovaný uvedl, že ten den měl na sobě bílé slipy a maskáčové kalhoty, dále sdělil, že [REDAKCE] ho nikdy ve spodním prádle neviděla. Současně obžalovaný potvrdil, že do doby, než své ošacení vydal policii, se nestihl převléct, odevzdával jim tedy to oblečení, v němž byl v autě. To, že se v autě mělo odehrávat něco jiného, než popisoval, se dozvěděl až doma, kam mu volala sestra [REDAKCE] [REDAKCE] že k ní má přijít, což učinil, tato chtěla vidět jeho spodní prádlo a ukazovala mu video, že měl údajně znásilnit [REDAKCE]. Sestra říkala, že jí video poslali sousedi, kteří měli celé dění sledovat z okna. Později přišla sestra [REDAKCE] [REDAKCE] matka [REDAKCE] křičela na něj a šla za těmi sousedy zjistit, co se mělo stát. Následně šel obžalovaný k sestře [REDAKCE] domů a to už tam byla policie, která jej zadržela. Obžalovaný popřel, že by poškozená v autě kouřila, on jí cigaretu rozhodně nenabízel.
3. Soud měl v hlavním líčení k dispozici výpovědi svědků, které je možné v podstatě rozdělit do tří skupin. Z podstaty věci nejdůležitějším důkazem byla výpověď samotné poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž soud měl k dispozici hned tři výpovědi této osoby. Poškozená byla již v přípravném řízení vyslechnuta dvakrát, a to poprvé dne 6.4.2021, tedy bezprostředně po činu, kdy obžalovaného usvědčovala z obou skutků, resp. hovořila o větším množství totožných sexuálních praktik, jichž se měl na ní obžalovaný dopouštět. Z podnětu rodičů poškozené se konal další výslech dne 12.4.2021, kdy poškozená svou původní výpověď popřela, resp. uváděla, že si celou událost vymyslela (podrobněji bude rozebráno níže). Soud za dané situace považoval osobní výslech poškozené za nutný (s vědomím, že dotyčná by s ohledem na svůj věk a projednávanou problematiku měla být vyslýchána co nejméně), proto jí znovu vyslechl při hlavním líčení (samozřejmě odděleně od obžalovaného, pouze za přítomnosti předsedkyně senátu

a pracovnice OSPOD, aby byl eliminován negativní dopad dalšího výslechu, kdy výslech byl obrazem i zvukem přenášen do jednací síně, kde byly přítomny zbylé osoby účastníci se hlavního líčení – výslech byl rovněž konán s vyloučením veřejnosti). Dalším okruhem důkazů byly výslechy svědků, kteří natočili z okna bytu dění ve vozidle dne 5.4.2021, následně s nahrávkou kontaktovali rodinu poškozené a díky iniciativě otce poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] který zavolal policii, došlo k zahájení prověřování dané skutečnosti, jež vyústilo v trestní stíhání obžalovaného. Jednalo se o svědky [REDAKCE] [REDAKCE] (dříve [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] kteří kromě videonahrávky, jež učinili svým mobilním telefonem, vypovídali v přípravném řízení i hlavním líčení k tomu, co viděli, když pozorovali dění ve vozidle z okna svého bytu. Dále byli vyslechnuti svědci z rodinného prostředí poškozené (a tím pádem i obžalovaného), a to matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] otec [REDAKCE] [REDAKCE] babička (současně matka obžalovaného) [REDAKCE] [REDAKCE]. Tito svědci sice neměli být přítomni stíhanému jednání, nicméně hovořili o okolnostech souvisejících s jednáním, o dění před a po presumovaném činu popsaném pod bodem 1 výroku rozsudku a o tom, jak probíhaly velmi hojné návštěvy poškozené u babičky. Sv. [REDAKCE] [REDAKCE] družka obžalovaného rovněž žijící v bytě sv. [REDAKCE] v přípravném řízení i hlavním líčení ze zákonných důvodů odepřela vypovídat. K závěru o vině obžalovaného vtěleného do skutkové věty rozsudku dospěl soud na základě výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] učiněné dne 6.4.2021 (níže budou rozvedeny důvody, pro které soud této výpovědi věřil, na rozdíl od zbylých dvou výpovědí), dále na základě výpovědi svědků, kteří pořídili videozáznam dění ve vozidle v kombinaci s tímto záznamem, na základě znaleckého posudku a výslechu znalkyň Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] jež zkoumaly biologické stopy zajištěné na oblečení poškozené a obžalovaného, dále na základě výpovědí a posudků znalců MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] (který vedl soud k závěru o odlišném stádiu trestné činnosti, než tvrdila obžaloba) a PhDr. et Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] který soud považoval za podstatný ke svému závěru o věrohodnosti poškozené, a to obecné i specifické.

4. Výpovědi svědků-pozorovatelů dění ad 1 rozsudku, které budou dále rozvedeny, je možno stručně charakterizovat tak, že tito v přípravném řízení uváděli okolnosti, z nichž bylo evidentní, že při sledování dění v autě měli pocit, že zde souloží dospělý muž s malou dívkou, což byl také důvod, pro který začali dění nahrávat. V přípravném řízení odpovídaly jejich výpovědi tomuto vjemu – hovořili o odhalených částech těla, které viděli, a o pohybech poškozené připomínajících kopulaci. V hlavním líčení pak už tito svědci hovořili mnohem rezervovaněji k tomu, co měli vnímat při pohledu na vozidlo a jako důvod své zvýšené pozornosti v daný moment uváděli zcela jinou událost, a to že jim přišlo, že poškozená v autě kouří. V některých případech, např. sv. [REDAKCE] [REDAKCE] si pak na událost vůbec nepamatovali. Rodina poškozené a obžalovaného se v hlavním líčení od počátku netajila svým postojem, že poškozené [REDAKCE] její původní verzi výpovědi nevěří, rodiče dokonce obvinili policejní orgán z toho, že výpověď poškozené byla vynucena pohrůžkami a tvrdili, že okamžitě po návratu domů z výslechu se jim [REDAKCE] svěřila, že při výslechu lhala. Co tvrdila poškozená [REDAKCE] jim bezprostředně po útoku se soudu od těchto svědků nepodařilo zjistit, neboť jejich výpovědi nejen že vykazovaly odlišnosti, a to poměrně hojné, v čase (tedy lišily se ty učiněné v přípravném řízení a hlavním líčení), ale i při téže výpovědi v hlavním líčení dokázal tentýž svědek uvádět skutečnosti zcela odlišné (např. soudu není zřejmé, zda bezprostředně po činu, když rodina situaci řešila, [REDAKCE] uváděla, že se vůči ní měl obžalovaný dopustit jednání uvedeného pod bodem 1, či zda rodičům řkala, když toto tvrdili svědci pořizující záznam, že to není pravda, neboť sv. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla obě varianty v po sobě následujících větách). To, že se vzájemně lišily výpovědi jednotlivých výše uvedených rodinných příslušníků, a to i v okolnostech bezprostředně nesouvisejících s útokem, snad ani není nutné zdůrazňovat. Značné množství rozporů tak soud spatřuje i stran okolností, v nichž nelze nalézt žádný motiv pro uvádění nepravdy, neboť jde o skutečnosti, které nemají na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného žádný vliv. Nicméně při všech uvedených rozporech se tito svědci netajili tím, že nevěří, že by se obžalovaný dopustil stíhaného jednání a nepokrytě se snažili i několikerým kontaktováním orgánů činných v trestním řízení zajistit propuštění obžalovaného z vazby. Z vystupování svědků, zejména rodičů poškozené, pak byl zřejmý ještě jeden jev, a to že

komunita v okolí poškozené považuje státem organizované a prováděné prověřování a stíhání obžalovaného za naprosto nežádoucí jev, neboť jednání obžalovaného považují za soukromou rodinnou záležitost, kterou si již vyřešili. Toto soud uvádí nikoliv proto, že by snad postoj svědků jakýmkoliv způsobem ovlivnil činnost orgánů činných v trestním řízení, ale je třeba zohlednit jej při hodnocení jednotlivých důkazů, což soud učinil.

5. S popsáním postojem svědků-rodinných příslušníků obžalovaného a poškozené souvisí i míra tlaku, který tito dle náhledu soudu nevyvíjeli pouze směrem k orgánům činným v trestním řízení, ale nepochybně byl zaměřen i na samotnou poškozenou ■■■■■, což významně ovlivnilo způsob, jakým soud hodnotil změny ve výpovědích této svědkyně. K pochopení důvodu tohoto závěru považuje soud za důležité nejprve popsat časovou osu jednotlivých událostí. Ke skutku mělo dojít dne 5.4.2021 v době kolem 15.30 hod., téhož dne v 17.39 hod. je zaznamenán telefonický hovor sv. ■■■■■ ■■■■■ na tísňovou linku policie, kde oznamuje, že se jí ztratila dcera ■■■■■. Bezprostředně poté, v 17.50 hod. na tísňovou linku telefonuje otec poškozené sv. ■■■■■ ■■■■■ že jeho dcera byla znásilněná (myšleno ■■■■■). Následuje výzva k předvedení obžalovaného téhož dne v 19.30 hod., po níž byl tento zadržen a vzat do vazby. Současně započaly úkony s poškozenou, její odvoz spolu s otcem z bydlíště, v 21.43 hod. byla vyšetřena na dětské gynekologii a byly sejmuty stěry. Aby nedošlo k ovlivňování její osoby, pobývala poškozená ■■■■■ se svým otcem mimo rodinné prostředí a dne 6.4.2021 od 13.00 hod. byl prováděn její výslech, tento byl ukončen v 13.47 hod. Téhož dne 6.4.2021 v 16.10 hod. telefonují rodiče poškozené a oznamují, že jim poškozená měla sdělit, že si vše vymyslela (čl. 451). Dne 27.4.2021 telefonuje na policii sv. ■■■■■ ■■■■■ (čl. 238) a sděluje policistovi, že „všechno je jinak, že to, co se mělo stát jeho dceri ■■■■■ se stalo“, a dále hovořil o tlaku rodiny, aby obžalovaný „neskončil v base“. Na základě tohoto telefonátu byl policistou sv. ■■■■■ ■■■■■ stanoven termín výslechu dne 6.5.2021, kdy se měl dostavit učinit výpověď o sdělených informacích. K tomuto výslechu se již svědek bez omluvy nedostavil a byl nekontaktovatelný. Dostavil se dne 10.5.2021 a odepřel vypovídat. Dne 28.4.2021, tedy den poté, co oznámil sv. ■■■■■ ■■■■■ že „vše je jinak“ kontaktovala policii sv. ■■■■■ ■■■■■ a činila oznámení o vyhrožování ze strany sv. ■■■■■ ■■■■■ (čl. 453), poté ještě dne 27.8.2021 následoval telefonát sv. ■■■■■ ■■■■■ policii, že obžalovaný nemohl ■■■■■ znásilňovat, neboť rodina byla v té době ve ■■■■■ ■■■■■. Z tohoto přehledu úkonů činěných zejména sv. ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ je zřejmé, že rodina se poměrně hojně snažila zasáhnout do vyšetřování události, a že předmětná událost byla zdrojem konfliktů i uvnitř rodiny, tedy stěží si lze představit, že by poškozená ■■■■■ stála zcela stranou snah rodinných příslušníků dosáhnout prezentovaného názoru, že obžalovaný se skutku vůči ní nedopustil. Prizmatem tohoto je třeba pohlížet na změny ve výpovědích poškozené.
6. Ve své prvotní výpovědi v přípravném řízení dne 6.4.2021 poškozená ■■■■■ ■■■■■ obžalovaného ze stíhaného jednání usvědčovala. Uvedla, že předmětného dne byla u své babičky, kde bydlí i obžalovaný se svou ženou a dětmi, přičemž z popisu rodinného prostředí bylo zřejmé, že poškozená měla s obžalovaným pozitivní vztah, babičku má velmi ráda, tudíž za ní často chodila a trávila tam hodně času. Uvedeného dne jí obžalovaný vyzval, aby s ním šla do auta, že jí ho chce ukázat (měl mít nové vozidlo). Sedli si na přední sedačky a poslouchali hudbu. Poté jí obžalovaný vyzval, aby se přesunuli na zadní sedačky, takže poškozená poslechla. Poškozená popsala, že měl obžalovaný „vojákové“ kalhoty – tento měl kalhoty s maskáčovým vzorem, ty si sundal, stejně jako si stáhl bílé slippy. Jí obžalovaný stáhl legíny a kalhotky pod kolena a držel jí za zápěstí. Poté poškozená říkala, že „udělal takhle“ a ukazovala posazování na klín. S ohledem na věk poškozené (9 let) a lehce zhoršené mentální a vyjadřovací schopnosti (dle znalkyně) byla poškozená vyzvána, aby jednání obžalovaného předvedla na pomůcce - panenkách. Poškozená na panence znázorňující muže uvedla, že pro penis užívá výraz „pele“ a ukázala, že v době, kdy si obžalovaný sundal kalhoty a slippy měl penis směrem nahoru, dle poškozené byl malý a tvrdý. Poté poškozená uvedla, že jí „pele“ strčil do „zadku“. Na panenkách pak poškozená předvedla kopulační pohyby, po chvíli obžalovaný jednání ukončil, oblékl se a oba šli ven z auta. Když

vystoupila z auta, tak na ní nějaká žena volala, kolik je jí let, poškozená jí ignorovala. Poškozená uvedla, že obžalovaný chvíli předstíral, že něco dělá v autě, aniž by tam něco dělal, ona ho volala a pak rovněž vystoupil z auta. Poškozená uvedla, že když šel obžalovaný od auta domů, roztrhly se mu kalhoty v rozkroku, a to když udělal pohyb, který poškozená předváděla jako rychlé rozkročení se. Poškozená sdělila, že nechtěla dělat to, co po ní obžalovaný chtěl, chtěla utéct, ale on jí držel za ruku a přitahoval si ji. Na dotaz vyšetřovatelky, zda se jí někdy v minulosti ze strany obžalovaného stalo něco podobného, nejprve vrtěla nesouhlasně hlavou, ale poté spontánně uvedla, že už se jednou stalo, že jí „znásilnil“. Z další výpovědi vyplynulo, že to bylo, když spala u babičky v bytě a že se tak mělo dít opakovaně. Na otázku, co jí obžalovaný dělá, odpověděla: „že mě to strká do prdelky furt, když já spím tam u babičky a on mi to furt dělá a nevím proč“. Následně upřesnila, že jí svlékne kalhoty, sobě je svlékne „trošičku“ a strčí jí „to do prdelky“. K dotazu vyšetřovatelky na upřesnění průniku penisu, uvedla poškozená, že jí tam strčí „půlku“. Poškozená popsala, že toto se dělo v noci, když spala u babičky v době, kdy byla v posteli v obýváku sama, ostatní jsou v jiné části bytu. Poškozená rovněž uvedla, že to nikomu neříkala, neboť se bála, že dostane, nedokázala vysvětlit, proč by za takovou informaci měla být bita, nicméně se bála otce i matky, že by takto reagovali, ačkoliv popřela, že by jí běžně bili. Když obžalovanému sdělila, že to někomu řekne, tak jí držel pusku a říkal jí „buď ticho, nic neříkej“ – uvedené poškozená vyjádřila expresivně. Kromě toho jí říkal, že „dostane“, pokud to někomu oznámí, i v případě obžalovaného uvedla, že od něj ale nebyla nikdy bita. K počtu takových kontaktů poškozená uvedla, že to mohlo být 20 krát. Pokud byla poškozená dotazována, zda obžalovaný při popsaném jednání vydával nějaké zvuky, reagovala citoslovcem povzdechu, protáhlým „aaaa“. Poškozená dále popsala, že v posteli bylo mokro, které pocházelo z „pela“, bylo to bílé a obžalovaný jí říkal: „█████ koukej, z toho to teče“. Poškozená popsala, že jednání obžalovaného bolelo, víceméně potvrdila, že vždy se mělo jednat o anální styk, poškozená na dotazy policistky byla schopná rozlišit vagínu od konečníku a obojí pojmenovat. Co se týče počtu sexuálních kontaktů, bylo zřejmé, že je poškozená velmi nejistá, sice uvedla číslovku 20, ale rovněž uváděla, že to bylo „hodněkrát u babičky a hodněkrát v autě“.

7. Ve výpovědi ze dne 12.4.2021, která následovala poté, co rodiče poškozené volali na policii, že jim měla poškozená sdělit, že si událost vymyslela, poškozená popřela, že by se výše popsaná událost odehrála. Poškozená uvedla, že si to všechno vymyslela a v podstatě popsala to, co vypověděla dříve, akorát toto dění znegovala, tedy byla schopná si vybavit obsah sděleného, tedy to, co dřív popsala, že se dělo, nyní popsala shodně, pouze s tím rozdílem, že se to nedělo. K důvodům uvedla, že ██████ (její bratr) také lhal a ona to chtěla zkusit. Když se o tom doma bavili, tak matce sdělila, že lhala. Poškozená dále uvedla, že už v nemocnici říkala otcí, že si to vymyslela (tedy již v době před svým prvním výslechem). Dění v autě pak vysvětlila tak, že se držela sedačky a houpala se (předváděla něco jako kývání sedačkou dopředu a dozadu), ukazovala i pohyb hlavou, který dělala (házení zepředu dozadu). V tu dobu obžalovaný opravoval reproduktor vzadu v autě. Poškozená dále připustila, že se na ni rodina zlobí, že obžalovaný „šel zbytečně do basy, když má miminka“. Již při této výpovědi byla zřejmá změna gest, mimiky i celkového emočního projevu poškozené oproti původní výpovědi. Zatímco při první výpovědi byla poškozená spontánní, odpovídala bez zaváhání (s výjimkami, kdy uváděla, že si nemůže vzpomenout či kdy bylo zřejmé, že otázku plně nepochopila), výpověď doprovázela expresivními vyjádřeními, používala přímou řeč, co jí měl obžalovaný sdělit, stejně jako jej citovala, když uváděla, jak jí zakázal, aby o dění hovořila, při druhé výpovědi byla svědkyně velmi strnulá, odpovídala po značných pauzách, nevyjadřovala se emotivně, sdělované více méně stroze konstatovala.
8. Ve své výpovědi v hlavním líčení dne 14.12.2021 poškozená ██████ působila uvolněným dojmem, byla komunikativní a dle náhledu soudu spontánní. Hned v počátcích výslechu poškozená zdůraznila, že si nic nepamatuje a že je to u ní obvyklé. Uvedla, že má velmi ráda svou babičku, dřív k ní hodně chodila, ale nyní už tam nesmí, nedokázala říct důvod, nicméně z výpovědi vyplynulo, že jí to zakázala matka. Jednání pod bodem 1 výroku rozsudku popsala tak, že jí strejda

■ (jak nazývala obžalovaného) vyzval, aby se s ním do auta šla podívat, což učinila. V autě seděli na předních sedačkách, a to po celou dobu, poslouchali rádio a poškozená předvedla pohyby rukama, že tam takto „tančila“. Obžalovaný kouřil a dal jí potáhnout z cigarety, pak cigaretu on dokouřil a típnul. Když vyšli z auta, tak na ně nějací lidé pokřikovali, co tam dělali. K dotazu, co si ti lidé měli myslet, poškozená nejprve nevěděla, později uvedla, že jim říkali, že tam měli „šukat“. Nicméně při dotazu na to, co dané slovo znamená, poškozená uvedla, že neví. Poškozená pak neznala i jiná slova, která dříve používala, jako např. „znásilnění“, nevěděla, že by z penisu mohlo „něco vytékat“ a popřela, že by o tom v minulosti hovořila. Obdobně negativně poškozená reagovala na jakýkoliv dotaz, který se týkal sexu, jakýchkoliv sexuálních praktik, nikdy neviděla dospělé při takové aktivitě, neví, zda dospělí spolu jakoukoliv takto naznačenou aktivitu provozují. Dokonce k dotazu na druhotné pohlavní rysy u žen a mužů odpověděla, že ví, že žena má „kozy“ a „pičinku“, zatímco muži nemají „kozy“ a neví, co mají vespod. I když byla poškozená konfrontována s tím, že má bratry, tak uvedla, že neví, jaký pohlavní orgán muži mají, slovo „pele“, které dřív sama používala, neznala. Poškozená pochopitelně odmítala i jakékoliv dění popsání pod bodem 2 rozsudku, u babičky spala na gauči s ní a pouze ona se o ni starala a uspávala ji.

9. Aniž by soud hodnotil výpověď poškozené prizmatem závěrů znalkyně PhDr. et Mgr. ■ ■ tak nelze přehlédnout zejména jednu skutečnost, kterou současně považuje soud za zcela klíčovou při posouzení míry věrohodnosti výpovědi poškozené. Ve své časově prvotní výpovědi poškozená uváděla skutečnosti a na panenkách předvedla aktivity, které zejména dle své výpovědi u soudu vůbec nezná, nikdy je neviděla a soudu tak není zřejmé, jak by byla schopna bez předchozí znalosti či zkušenosti toto uvádět. Poškozená byla v době činu i době svého výsledku dívka ve věku ■ let, tedy ještě ve věku před nástupem puberty, nepůsobila dojmem dítěte, které by svým psychosociálním či sexuálním vývojem předbíhalo biologický věk, dle znalkyně toto je u poškozené dokonce naopak – tato má v psychosociální oblasti lehce zaostávat za dětmi svého věku. Anální pohlavní styk není zrovna sexuální praktikou, s níž by se seznamovaly osoby v počátcích svého sexuálně aktivního života, nejde o obvyklý způsob pohlavního styku. Je tedy otázkou, jak by poškozená, pokud by si vymyslela, že jí měl obžalovaný zneužít či znásilnit, přišla právě s daným způsobem pohlavního styku. Poškozená svým dětským způsobem popsala zvukové projevy obvykle doprovázející orgasmus, když předváděla protáhlé „aaaa“ ve chvíli, kdy měla popsat, jakým způsobem obžalovaný ukončoval své jednání v bytě u babičky. Současně popsala ejakulaci, a to včetně přímé řeči, co jí k tomu měl říkat obžalovaný. Soud si povšiml neobvyklého momentu v prvotní výpovědi poškozené, kdy tato sama uvedla, že jí měl obžalovaný „znásilnit“ i v bytě u babičky, nicméně soud má za to, že výraz, který nepochybně neodpovídá povědomí a znalostem poškozené v dané oblasti tato převzala ze slovníku dospělých, když bezprostředně po činu popsáném pod bodem 1 rozsudku celá rodina v její přítomnosti řešila, co se mělo stát. Projev poškozené při prvotním výsledku byl spontánní, poškozená reagovala zcela přirozeně a bylo zřejmé, že sexuální praktiky obžalovaného i s nimi související jevy (orgasmus, ejakulace) popisuje, aniž by chápala jejich význam. Soudu není zřejmé, jakým způsobem by poškozená získala vědomosti o aktivitách, které naprosto neodpovídají jejímu věku. Poškozená pak slovně i expresivně popsala, že pohlavní styk měl být provázen bolestí, což je skutečnost, kterou pokud by, jak naznačovala obhajoba, např. sledovala pornografické filmy (což se neprokázalo) nejspíš nemohla zaznamenat. Ve své druhé výpovědi poškozená prakticky dění popsala obdobně, pouze jej znegovala, zatímco ve třetí výpovědi poškozená zcela popřela, že by měla jakoukoliv představu o čemkoliv, co souvisí s tématem „pohlavní život“. Je naprosto zřejmé, že pokud by poškozená hovořila pravdu ve své výpovědi u soudu, tak je zcela nemožné, aby uváděla skutečnosti, které uváděla, v předchozích dvou výpovědích.
10. Podrobně se k problematice věrohodnosti výpovědi poškozené vyjádřila znalkyně PhDr. et Mgr. ■ ■ která označila za věrohodnou prvotní výpověď poškozené a poměrně podrobně své závěry zdůvodnila. Samotnou poškozenou ■ ■ označila znalkyně za dítě s intelektovými výkony v pásmu podprůměru, přičemž verbální schopnosti situovala na hranici defektu a

podprůměru, naopak poškozená disponuje slušnou praktickou inteligencí. Přes uvedené je poškozená dle znalkyně schopna správně vnímat prožitky, nicméně jejich reprodukce je ovlivněna slabší slovní zásobou. Poškozená má ryze konkrétní myšlení, není schopna abstrakce, přičemž fantazijní komponenta je v jejím způsobu života zastoupena méně, pokud by jí měla užít, tato by měla velmi primitivní charakter. Co se týče reprodukováných sdělení, jedinec může prožitky vybavovat z epizodické paměti, což je skutečná paměť na prožitou událost, nebo ze sémantické paměti, což je vybavnost z toho, co si „osoba vymyslela“. Následně pak znalkyně podrobně vysvětlila, že rozdíl ve vybavnosti z uvedených typů pamětí je seznatelný např. ze způsobu popisu, neverbálního doprovodu apod. V případě poškozené i znalkyně upozornila na velmi odlišný způsob projevu, kdy zejména v první výpovědi tato hovořila spontánně a verbální projev doprovázela gestikulací, mimikou a jinými emočními projevy (přímá řeč, expresivní vyjádření, protáhlé „aaa“). Tyto projevy svědčí o jejich vybavování z epizodické paměti, tedy prožité. Zatímco u dalších výpovědí docházelo ke strnulému projevu, dlouhým latencím a nepřirozenému projevu, což svědčí o ovlivnění a kontrole toho, co poškozená sděluje. Kromě toho znalkyně uvedla poměrně podstatnou informaci pro rozhodování soudu, a to že mentální úroveň i stupeň socioemoční zralosti poškozené není na takové úrovni, aby dokázala nejen jí uváděné skutečnosti v první výpovědi vymyslet, ale rovněž i v případě, kdy by měla reprodukovat zážitek jiné osoby, který by např. pouze sledovala, nebyla by schopná děj přetransformovat na verbalizování vlastní zkušenosti. Takovým stupněm myšlení zkrátka poškozená nedisponuje. Pokud by si poškozená vymýšlela, její mentální úroveň ji neumožní asociovat komplikovanější lež, jednalo by se o lež snadno odhalitelnou. Jako příklad uvedla znalkyně pozdější tvrzení poškozené, že obžalovaný neměl bílé slipy, ale hnědé, a to poté, co uvedla, že jeho slipy vůbec neviděla. Obdobně lze argumentovat veškerými částmi výpovědi poškozené u soudu, v nichž na otázky týkající se pohlavního ústrojí muže, otázky související se sexualitou nebyla schopná nic uvést, resp. uváděla, že toto neví, nicméně v předchozích výpovědích o tomto tématu hovořila. Skutečnost, že poškozená nemá mentální kapacitu na opakované vybavení si věci ze sémantické paměti (teda z toho, co si vymyslela) pak lze dokumentovat na popisu aktivity probíhající v autě, který evidentně vymyslela. Zatímco ve druhé výpovědi na policii uvedla, že byla v zadní části vozidla a házela hlavou a cloumala se sedačkou, tak ve výpovědi u soudu uváděla, že seděla s obžalovaným vepředu a tančila, při čemž hýbala rukama. Zcela odlišně tyto pohyby i předvedla. Za velmi neobvyklé označila znalkyně spontánní sdělení poškozené na počátku výslechu u soudu, že si věci nepamatuje a hodně zapomíná. K tomu znalkyně uvedla, že i kdyby tomu tak bylo, tak dítě jejího věku není schopno tuto záležitost reflektovat, tedy si jí neuvědomuje a nemůže ji tudíž takto projevit. Stejně tak znalkyně uváděla, že pokud poškozená neznala výrazy týkající se sexuality, tak vědomě lhala, neboť je nejen v předchozích výsleších, ale i před znalkyní při svém vyšetření používala a evidentně je znala. V tomto ohledu soud poukazuje na označení penisu slovem „pele“, což je nejspíš etnický výraz, který se v běžné češtině nepoužívá, tedy použití tohoto výrazu poškozenou soud považuje za zcela autentické. Obdobně posoudila znalkyně poškozenou použitý výraz „šukat“, když popisovala, co říkali lidé, že měla s obžalovaným v autě dělat. Pokud následně dodala, že nezná vůbec význam tohoto slova, tak opět lhala, neboť pokud by výraz neznala, nemá kapacitu na to si jej zapamatovat při pouhém vyslovení výrazu cizí osobou před delším časem. Závěr o věrohodnosti prvotní výpovědi pak vyplývá i z prožitkových vyjádření poškozené, kdy např. hovořila o sexu jako o něčem, co se pojí s bolestí, dokonce při vyšetření u znalkyně hovořila o tom, že děti nemají mít sex, protože se pak nemůže chodit (kvůli bolesti), tedy i zde toto znalkyně označila za reprodukci zážitku, bez možnosti, resp. schopnosti poškozené takovou okolnost vymyslet. Znalkyně shrnula, že abstrakce je vyšší formou uvažování a jde o myšlení, které je zapotřebí k fantaziování, nicméně poškozená jím zatím nedisponuje, její lži jsou naprosto simplexní, snadno odhalitelné. Při snížené obecné věrohodnosti poškozené (zejména s ohledem na kognitivní schopnosti a osobnostní předpoklady) označila znalkyně prvotní výpověď poškozené za věrohodnou, zatímco další výpovědi věrohodné nejsou. Znalkyně současně uvedla, že poškozená je schopna vnímat, že její původní výpověď je „problematická“, neboť způsobila určitý rozvrat v rodině, kdy její strýc je „zavřený“, ona nemůže k babičce, tedy vnímá svůj „podíl“

na vzniku nežádoucí rodinné situace. Jak bylo uvedeno výše, snaha rodičů poškozené dosáhnout ukončení stíhání obžalovaného a jeho propuštění z vazby byla zcela evidentní, a to jak ve fázi přípravného řízení (viz záznamy o telefonátech na policii sdělujících změny výpovědí), tak i v hlavním líčení (např. matka obžalovaného sv. ██████ přímo hned na počátku výslechu uvedla, že nevěří ██████ její verzi, aniž by na to byla soudem tázána). Z tohoto je možno dovozovat, že tlak na „správnou verzi výpovědi“ musel být činěn i na poškozenou. Z výpovědi znalkyně tak v podstatě vyplynulo, že pokud by poškozená popsané jednání neprožila, tak by při svém prvním výslechu s ohledem na své osobnostní předpoklady nebyla schopna takovou verzi děje vytvořit, a to ani pokud by podobný jev vnímala u někoho jiného jako divák (pak není schopna přenést cizí zkušenost na vlastní). Kromě toho expresivní vyjádření, gesta bolesti při líčení bolesti, intonaci hlasu při protáhlém „aaaa“ líčícím orgasmus, by nebyla schopna užít, pokud by nevybavovala z epizodické paměti. Navíc již v první výpovědi bylo patrné, že událost, kterou líčila, poškozená chápala v podstatě jako své „selhání“, svůj „špatný čin“, když uváděla, že se bála o tom s rodiči mluvit, aby nedostala, tedy vnímala to tak, že by za takové jednání mohla být trestána. Následně z dalších výpovědí je zřejmé, že poškozené je v rodinném prostředí vyčítáno, že obžalovaný nemůže být s rodinou, tedy již z tohoto je zřejmé, že poškozená si musela být vědoma tlaku na to, aby na adresu obžalovaného příště neříkala nic, co by ho mohlo poškodit. Odtud tak nejspíš pramení rozhodnutí poškozené nesdělít soudu vůbec nic, co sama vnímala jako „nebezpečné či ohrožující“, tedy jakoukoliv informaci týkající se sexuality, a to i v obecné rovině. Poslední výpověď poškozené tak není důležitá ani tak s ohledem na svůj obsah, ale právě z pohledu míry motivace poškozené „odčinit“ následky její předchozí výpovědi.

11. Prvotní výpověď poškozené je podporována výpověďmi svědků, kteří nahráli dění ve vozidle, a to především verzemi těchto výpovědí z přípravného řízení včetně pořízené videonahrávky. Sv. ██████ uvedla, že z okna bytu viděla na ulici holčičku a dospělého muže v autě, holčička kouřila na předním sedadle. Poté oba přesedli dozadu a holčička si sedla muži na klín, což jí bylo divné, proto dění nahrávali. Když holčička seděla na muži, tak byla předkloněná, držela se sedadla a pohybovala se dopředu, na stranu, i se otáčela. Muž měl trochu stažené kalhoty, svědkyně zaznamenala bílou barvu trenýrek. V přípravném řízení svědkyně dokonce uvedla, že holčička měla stažené tepláky a ona viděla její nohu, konkrétně stehno. Svědkyně sice odmítala říct, jak aktivitu osazenstva vozu hodnotila, co jí to připomínalo, nicméně připustila, že jí bylo divné to, že jsou oba částečně svlečení. Sv. ██████ popsala totožně důvod i způsob sledování události, prvotní kouření poškozené a popsala, že si obě osoby sedly v autě dozadu, dívka si svlékla kalhoty, svědkyně viděla její nahá stehna, seděla na tom muži, jehož bílé spodní prádlo taky zaznamenala, a ohýbala se směrem k volantu a zpátky. V přípravném řízení svědkyně výslovně uvedla, že viděla holku s „holým zadkem“ ohýbat se, což dělala tak 4-5 minut, viděla i ruku toho muže na zadku holky, popsala i líbání, toto si již v hlavním líčení nepamatovala. Sv. ██████ popsal, že se v autě „něco dělo“, viděl pohyby, holka se nakláněla pro něco dopředu a párkrát sebou šklubla, přišlo jim to divné. Nicméně svědek popřel, že by viděl někoho odhaleného, v přípravném řízení popsal, že dívka měla dole tepláky a dotýká se „měli k sobě“. Sv. ██████ v hlavním líčení uvedl, že má problémy s pamětí a událost si již nepamatuje, v přípravném řízení připustil, že když s dalšími sledovali dění ve vozidle, tak jim přišlo, že tam muž s malou dívkou mají pohlavní styk, holka se houpala zepředu dozadu, byla prohnutá a asi byla svlečená, resp. měla stažené kalhoty. Tedy přes zjevnou neochotu uvedených svědků zejména v hlavním líčení jednoznačně pojmenovat, jak posuzovali sledovanou událost, z výpovědí vyplynulo, že dění ve vozidle se jevílo jako soulož muže s malou dívkou. Byť videonahrávka pořízená svědky není v optimální kvalitě, je možné sledovat neobvyklý pohyb dvou osob v autě, resp. vidět je spíše poškozená, která činí pohyby připomínající kopulaci, v určitém okamžiku je vidět odhalená část těla. Naopak na nahrávce není možno spatřit to, že by dívka kouřila, jak bylo zejména v hlavním líčení zdůrazňováno. Podle jednoho ze svědků dokonce nahrávku předávali rodině poškozené právě proto, že tím chtěli doložit, že dívka kouřila, což by ve svém věku neměla, nicméně takový okamžik na nahrávce vůbec zachycen není. Naopak z výpovědí rodičů poškozené vyplývá, že důvodem prezentace nahrávky rodině poškozené měla být domněnka osob

nahrávku pořizujících, že poškozená s obžalovaným souložili, čemuž však rodiče poškozené nevěřili (z čehož současně plyne, že pokud by svědci rodičům předkládali nahrávku z důvodu zachyceného kouření poškozené, neměli by rodiče žádný motiv uvádět, že jim nahrávku dávali jako důkaz toho, že poškozená s obžalovaným souložili).

12. Dalším důkazem podporujícím závěry soudu je znalecký posudek [REDAKCE] z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika. Soud v tomto ohledu vyslechl i osoby zpracovávající posudek kpt. Ing. [REDAKCE] a kpt. Ing. [REDAKCE] (dále jen znalkyně s tím, že ohledně otázek z oblasti biologie je tím míněna Ing. [REDAKCE] a stran genetiky Ing. [REDAKCE]). Znalkyním byly předloženy oděvní součásti poškozené a obžalovaného, kdy z výpovědi obžalovaného a rodičů poškozené, i z časové osy jednotlivých úkonů je možno uzavřít, že obojí oděvy byly předány ke zkoumání, aniž by došlo k jejich vyprání. Obžalovaný odevzdal policii věci, které měl na sobě, u poškozené není zcela jednoznačně zřejmé, zda policii předala věci, které měla na sobě či zda byly původní věci dodány otcem následně-nicméně ještě téhož dne a neprané. K dispozici byl současně stěr poškozené ze zevních rodidel, z hymenu a z okolí konečníku. Znalkyně objasnily, že pokud se v posudku uvádí, že nebyl k dispozici bukální stěr obžalovaného, je tím míněno, že ho samotné znalkyně nezpracovávaly, ale byl dodán do systému jiným pracovištěm, tedy k porovnání vzorků pak byl k dispozici. Na předložených oděvních součástech nebyly zjištěny stopy krve. Ze stěrů poškozené nebyla zjištěna přítomnost spermatu ani slin. Znaleckým zkoumáním pak bylo zjištěno, že na vnitřní straně legín poškozené a spodních kalhotek poškozené je přítomna směs slin a preejakulační tekutiny. Pokud je v souvislosti s tímto nálezem hovořeno o „nejvyšší pravděpodobnosti“, tak znalkyně vysvětlila, že v daném případě se jedná o jistotu, neboť veškeré minoritní možnosti, pro které se závěr činí s tímto typem pravděpodobnosti, jsou v konkrétním případě vyloučeny. Znalkyně současně vysvětlila, že preejakulační tekutina je tekutina, která se uvolňuje z mužských pohlavních orgánů před samotným výronem ejakulátu, neobsahuje dostatečné množství spermií tak, aby mohly být znalecky prokázány. Znalkyně současně vyloučila, že by stejné chemické složení mohla mít i jiná tělní tekutina, než je preejakulát. Stopa nalezená na legínách nebyla vhodná k individuální identifikaci, nicméně stopa z vnitřní strany kalhotek poškozené takovou identifikaci umožnila, přičemž ve stopě byla ztotožněna DNA obžalovaného. Přítomnost samotného spermatu pak byla potvrzena na oděvech obžalovaného (slipy, kalhoty, mikina). Uvedená shoda byla na úrovni individuální identifikace. Tímto důkazem bylo prokázáno, že na vnitřní straně kalhotek poškozené byla preejakulační tekutina obžalovaného. Soudu není zřejmý mechanismus, jakým by se na dané místo tato látka dostala, pokud by obžalovaný s poškozenou v autě seděli a poslouchali hudbu. Stejně tak byla zjištěna preejakulační tekutina na vnitřní straně legín poškozené, byť zde byl vzorek nedostatečný k provedení individuální identifikace. Na stěrech z příslušných částí těla poškozené se sice žádná relevantní látka nepotvrdila, nicméně na kvalitu sejmutí těchto vzorků poukazuje další tvrzení znalkyně, a to že ve stěru z konečníku byla minoritní složka DNA od více než dvou osob, tedy muselo dojít ke kontaminaci vzorku, a tudíž i k nesprávnému nakládání se vzorkem.
13. Výše uvedené tak lze shrnout tak, že poškozená ve své prvotní výpovědi uvedla, že jí měl obžalovaný ve vozidle a před tím i v posteli, když přespávala u babičky, zasunovat penis do konečníku. Uvedla, že při tom i po tom cítila bolest, popsala ztopoření penisu, resp. to předvedla názorně na policejní pomůcce v podobě panenek, popsala i ejakulaci obžalovaného, k níž mělo dojít v případě, kdy šlo o kontakt v bytě babičky, popsala projevy provázející orgasmus. To vše za situace, kdy poškozenou je [REDAKCE] dívka, která by za normálních okolností neměla mít povědomí o těchto záležitostech, přičemž ze samotné výpovědi vyplývá, že poškozená uvedené jevy popisuje, aniž by rozuměla jejich významu. Jeden z popsáných útoků, který se odehrával v autě, z okna přilehlého domu sledovaly a nahrávaly čtyři osoby, přičemž tito svědci ve svých výpovědích zejména v přípravném řízení buď přímo hovořili o tom, že jim to přišlo jako pohlavní styk dospělého muže s malou holkou, či připouštěli, že jim to přišlo divné, ostatně proto celou událost sledovali a navíc nahrávali, a poté předávali nahrávku rodině poškozené. Svědci potvrdili

odhalení těla poškozené, všimli si bílých slipů obžalovaného (které tento skutečně dle provedeného ohledání těla měl), popsali neobvyklé pohyby poškozené připomínající kopulační pohyby. Fragменты těchto údajů je možno sledovat i na pořízené videonahrávce. Na vnitřní straně spodních kalhotek poškozené je zjištěna DNA obžalovaného, konkrétně sliny a preejakulát, což je tekutina, která je vypuzována z pohlavního údu muže v době před samotnou ejakulací. Stopa preejakulátu je přítomna i na vnitřní straně legín poškozené. Uvedené dle názoru soudu tvoří ucelený řetězec důkazů, z nichž je možno bez důvodných pochybností dospět k závěru o vině obžalovaného. Věrohodnost původní výpovědi poškozené a naopak nevěrohodnost dalších výpovědí byla výše podrobně rozepsána, vyplývá ze závěrů znalkyně psychologičky, stejně jako v mnoha ohledech z pouhého logického rozboru okolností. Soud nenašel způsob, jakým by si poškozená v případě, kdy by neměla vlastní prožitek události, vymyslela a popsala okolnosti, které s ohledem na své poměry a věk nemůže znát a i z její výpovědi bylo zřejmé, že pokud o nich hovoří, tak bez znalosti jejich významu. Poškozená navíc neměla žádný důvod křivě obvinít obžalovaného, kterého měla ráda, a neměli spolu žádný konflikt.

14. Poškozená ve své původní výpovědi hovořila prakticky o dokonáných opakovaných análních pohlavních stycích, v případě útoku v bytě u babičky pak uváděla, že jí tam obžalovaný strkal penis „napůl“. Při gynekologickém vyšetření poškozené bezprostředně po činu byl učiněn závěr, že nebylo zjištěno narušení hymenu poškozené, což v případě análního styku ani nepřichází v úvahu. Rektální vyšetření provedeno nebylo. Znalec lékař proktolog MUDr. ■■■■■ uvedl, že k jednoznačnému prokázání či vyloučení análního styku u poškozené bylo nutné provést proktologické vyšetření, kteréžto nebylo provedeno a dodatečně již nemohou být zjištěny relevantní okolnosti. Znalec uvedl, že anální styk bez lubrikace či násilím je obtížně proveditelná aktivita, popsal, že v takovém případě lze předpokládat zranění v podobě krvácejících prasklin, v některých případech může dojít až k poruše svěračů (zde evidentně nenastalo). Určitá zranění by pak znalec očekával s ohledem na velký tělesně proporcionální nepoměr obžalovaného a poškozené. Jelikož nebylo provedeno příslušné vyšetření lze uzavřít pouze tak, že anální styk nelze potvrdit ani vyloučit, nicméně znalec připustil, že nějaké stopy by dle něj dokonáný anální styk u poškozené vytvořil. Určitou stinnou stránkou výpovědi znalce byla jeho občasná snaha hodnotit okolnosti, které znalci hodnotit nepřislouží (např. předpoklad násilného styku, otázka změny výpovědi poškozené apod.). Soud pochopitelně taková vyjádření znalce nebere v potaz a má za to, že i přes prezentaci vlastní představy skutkového děje, která znalci nepřislouží, jsou závěry posudku pro soud použitelné. Z posudku i výpovědi znalce vyplývá, že dokonáný anální styk dospělé osoby s dítětem by s nejvyšší mírou pravděpodobnosti způsobil alespoň drobné krvácející prasklinky, nicméně krev nebyla detekována ani na spodním prádle poškozené ani na stěrech poškozené, které byly činěny i z okolí konečníku. Soud předpokládá, že i gynekolog při provádění prohlídky, byť neprováděl rektální vyšetření, by zaznamenal krevní stopy, pokud by je viděl. Současně má soud za to, že poškozená mohla jako bolestivý pocíťovat i tlak penisu na konečník, aniž by došlo k jeho průniku do konečníku (znalec uvedl, že průnik je nutný přes svěrač, který v podstatě navazuje na konečník, tedy i při zasunutí jen části penisu musí dojít k rozšíření svěračů a bez použití lubrikace by takový kontakt zejména dospělého a dítěte měl způsobit alespoň drobné následky). Soud je povinen řídit se zásadou *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného). V daném případě poškozená tvrdí, že obžalovaný jí do konečníku zasunul byť část penisu, což by představovalo dokonáný pohlavní styk. Současně znalec uvedenou možnost považuje za velmi málo pravděpodobnou bez zanechání následků. Žádné následky u poškozené nebyly zjištěny, byť proktologické vyšetření, které by bylo schopno tyto jednoznačně potvrdit či vyloučit nebylo provedeno, což však již není možné jakkoliv napravit a toto pochybení není možno klást k tíži obžalovaného. Lze připustit, že poškozená mohla bolestivě pocíťovat již samotnou snahu obžalovaného do konečníku penisem proniknout s cílem uskutečnit na ní anální styk a že s ohledem na svůj věk, vospělost a zkušenosti nedokáže jednoznačně rozlišit, zda se obžalovaný pouze pokoušel ji penis do konečníku vsunout, a tím pádem vyvíjel tlak na konečník, či zda se mu to částečně povedlo. Odtud pramení rozdílné právní posouzení skutku, kdy soud nedospěl k závěru o dokonání činu a vyšel z prokázané varianty

nejvýhodnější pro obžalovaného, tedy z pokusu daného trestného činu.

15. Ze znaleckého posudku [REDAKCE] s.r.o. vyplynulo, že obžalovaný netrpí a v době činu netrpěl duševní poruchou, vyšetření nesvědčí pro pedofilii, obžalovaný netrpí deviací, není primárně agresivní, měl plně zachovalé schopnosti rozpoznávací i ovládací. Psycholog PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] pak obžalovaného ve svém posudku zhodnotil jako simplexní osobnost s intelektem v pásmu lehké mentální retardace, s velmi nízkou sociální vyspělostí, který však byl schopen nahlédnout toho, že se dopouští neakceptovatelného chování, ale nebyl schopen domýšlet důsledky. Posudku lze vytknout údaje k anamnéze obžalovaného neodpovídající realitě (např. tvrzení, že je vyšetřován [REDAKCE] letý muž, pocházející ze 7 sourozenců), stejně jako to, že znalec srovnával úroveň obžalovaného s poškozenou, kterou však nevyšetřoval, rovněž jako i jeho vyjádření de facto k otázce přičetnosti, což mu nepřisluší. Znalce pak nebylo možno předvolat k hlavnímu líčení, neboť se opakovaně omlouval, soud nakonec upustil od jeho výslechu a se souhlasem stran přečetl dle § 211 odst. 5 trestního řádu jeho písemný posudek, kdy má za to, že i přes výše namítané vady lze posudek pro účely soudu využít, když zejména je třeba uvést, že uvedený znalecký posudek byl spíše podružným důkazním prostředkem v dané věci. Rozhodným pro posouzení osoby obžalovaného byl znalecký posudek psychiatrický, z něhož vyplynulo, že u obžalovaného nedošlo ke spáchání skutku ve stavu nepřičetnosti či zmenšené přičetnosti, tento netrpí sexuální deviací. Uvedené je podstatné pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného. Při úvahách o trestu, což bude odůvodněno dále, soud vzal v potaz nízkou intelektovou úroveň obžalovaného, o níž hovořil jednak znalecký posudek znalce psychologa, jednak toto bylo zřejmé samotnému soudu z výslechu obžalovaného a jeho vystupování před soudem.
16. Jak bylo uvedeno výše další skupinou vyslechnutých svědků byli svědci z rodinného prostředí poškozené, a tím pádem i obžalovaného. Uvedení svědci jednotně potvrdili, že verzi poškozené nevěří a prizmatem tohoto náhledu vypovídali. Tito svědci se v mnohých ohledech odklonili od své výpovědi v přípravném řízení a rovněž jejich výpovědi vzájemně vykazovaly podstatné rozdíly. Například sv. [REDAKCE] [REDAKCE] ve své výpovědi v přípravném řízení dne 13.4.2021 uvedl, že o věci se dozvěděl tak, že mu volala přítelkyně (matka poškozené), že poškozená měla být znásilněná. On se [REDAKCE] ptal a ta se rozbředla a sdělila mu, že „jí to měl [REDAKCE] dávat do zadečku, že jí bolí zadeček, všechno že jí bolí a ať jí nikdo nemlátí“. Dále popsál dění tak, že když přišla domů matka poškozené, tak jí [REDAKCE] říkala totéž, ale pak říkala, že kouřila. V hlavním líčení již svědek tvrdil, že to, že měla být [REDAKCE] znásilněná „roznese“ lidi po ulici, ale samotná poškozená mu řekla, že v autě kouřila a bála se to říct. [REDAKCE] měla přiběhnout domů a říkat, že lidé na ulici říkají nějaké nesmysly, měla u toho brečet, uvedený venkovní rozruch byl důvodem, proč se [REDAKCE] vylekala, utekla a oni jí hledali. Když se pak našla, tak jim ihned řekla, že o ní lidé říkají tyto věci, ale že ve skutečnosti v autě kouřila, spadl jí oharek z cigarety a obžalovaný to hasil. Poté přišla jeho přítelkyně – sv. [REDAKCE] [REDAKCE] a říkala totéž, tedy že lidé na ulici tvrdí o [REDAKCE] „že měla dělat nějaké sprosté věci“, ale že to není pravda (těžko říct, z čeho to svědkyně dovodila). On zavolal policii pouze proto, že z toho všeho byl v šoku. Verze s odpadlým oharkem cigarety a hašením vozidla byla evidentně verzí toliko pro soud, když i sv. [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení takto hovořila, ovšem samotná poškozená nikdy neuvedla, že se ve vozidle mělo něco takového stát, nehovořil o tom ani obžalovaný a nehovořili o tom ani svědci v přípravném řízení. Stejně tak nedovedl sv. [REDAKCE] [REDAKCE] vysvětlit, proč volal policii, když od počátku nevěřil tomu, že se poškozené něco stalo, navíc v hlavním líčení uváděl, že se ještě před telefonátem na policii dozvěděl přímo od [REDAKCE] že nebyla znásilněná, že to pouze tvrdí cizí lidé a že ona pouze kouřila v autě. Z telefonátu na tísňovou linku je pak zřejmé, že sv. [REDAKCE] [REDAKCE] policii sděloval, že měl jeho švagr znásilnit jeho dceru a míra rozčilení svědka je zřejmá i z oznámení svědka, že „obžalovaného zabije“. Soudu se tak jeví pravděpodobným, že v době volání na policii byl sv. [REDAKCE] [REDAKCE] přesvědčen o tom, že obžalovaný poškozenou znásilnil, tudíž nelze předpokládat, že by tak činil, kdyby mu [REDAKCE] řekla to, co tvrdil v hlavním líčení (tedy, že pouze kouřila v autě). O rozbrojích v rodině poškozené v důsledku projednávané věci

svědčí i výše zmíněný pozdější telefonát sv. [REDAKCE] [REDAKCE] (z 27.4.2021) oznamující policii v podstatě to, že se celá rodina snaží znásilnění zakrýt, „aby obžalovaný neskončil v base“, ale že k němu skutečně došlo. Soud má za to, že z výpovědi těchto svědků je i zřejmé, proč poškozená při svém prvním výslechu použila slovo „znásilnění“, což je pojem, o jehož znalosti by bylo možno pochybovat u poškozené daného věku a intelektuální úrovně. Poškozená nepochybně převzala slovo, které slyšela říkat dospělé, jež bezprostředně po činu velmi vehementně celou věc řešili. Současně bylo z její výpovědi zřejmé, že daný pojem užívá ve správném významu. Pokud se měl sv. [REDAKCE] [REDAKCE] vyjádřit ke své výpovědi z přípravného řízení, kde tvrdil, že se mu poškozená svěřila se sexuálním počínáním ze strany obžalovaného, tak uvedl, že toto není pravda a že na policii nikdy nevyprávěl. Za pozornost zajisté stojí i to, že když byl svědek dotazován k tomu, zda [REDAKCE] u babičky na noc užívala pleny, tak zcela spontánně uvedl: „nikdy jsme neslyšeli, že by jí měl obžalovaný něco dělat“. K dotazu soudu, proč uvádí právě toto, když je tázán na zcela jinou věc, odpověděl, že tušil, že na toto bude dotazován. K prvotní výpovědi poškozené u policie pak sv. [REDAKCE] uvedl, že se měla [REDAKCE] svěřit, že jí policisté zadržovali, že jí dají pouta, vezmou jí do ústavu, že jí „zavrou“ otce i matku, a poté jim měla [REDAKCE] říct, „že jí obžalovaný dával přirození do pipinky“. Dle svědka měla poškozená užít zmíněný výraz, nicméně poškozená nikdy, a to ani ve své první výpovědi netvrdila, že by se měl obžalovaný snažit o vaginální styk, když z její výpovědi bylo současně zřejmé, že mezi vagínou a konečníkem je schopna poškozená rozlišovat. Verzi o zadržování poškozené policií sdělila soudu i sv. [REDAKCE] [REDAKCE] když výhrůžky shrnula prakticky totožně jako sv. [REDAKCE] [REDAKCE] nicméně o ničem takovém nehovořila samotná poškozená a i soudu se jeví jako minimálně absurdní postup policejního orgánu, při němž by mělo dojít k pohrůžkám [REDAKCE] dítěti např. použitím pout. Navíc prvotní výslech poškozené byl nahrán, a to zvukovým i obrazovým záznamem, vyslyšající policistka jedná s poškozenou naprosto profesionálním způsobem, velmi citlivě a i poškozená působí uvolněným dojmem, rozhodně nevzbuzuje dojem, že by byla pod jakýmkoliv tlakem či pod vlivem předchozích výhrůžek. Po celou dobu výslechu pak byl tomuto přítomen obhájce, který by nepochybně vznesl námitky, pokud by došlo k jakémukoliv porušení trestních předpisů. Navíc dle znalkyně psychologičky, pokud by druhá osoba sdělila poškozené, co má říkat, tak tato by nebyla schopná toto „bezchybně“ reprodukovat.

17. Sv. [REDAKCE] [REDAKCE] pak uvedla, že se o věci dozvěděla od sestry [REDAKCE] [REDAKCE] setkala se i se skupinou osob, která měla dění v autě natáčet, a vyjádřila se tak, že tomu od počátku nevěřila, doslova uvedla, že „se začala smát“. Obžalovaný jí přísahal, že k tomuto nedošlo, řekl jí, že byl s [REDAKCE] v autě, ta tam kouřila a upadl jí oharek, který on hasil a jak se ohnul, tak mu „čouhala prdel“, čímž nejspíš svědkyně chtěla vysvětlit to, proč [REDAKCE] viděla spodní prádlo obžalovaného. Svědkyně uvedla, že ti lidé křičeli, že byla [REDAKCE] „drasticky znásilněná“, že se té situace samotná [REDAKCE] lekla, takže utekla. Když byla svědkyně dotazována, co tvrdila jí samotná [REDAKCE] tak se soud opověď nedozvěděl, resp. svědkyně uváděla dvě verze, a to že [REDAKCE] řekla, že k činu došlo (nicméně svědkyně dodává, že to bylo ze strachu), pak tvrdila, že to [REDAKCE] nikdy neřekla a říkali to pouze ti lidé, co pořídili nahrávku. Ačkoliv svědkyně zahájila svůj výslech tvrzením, že od počátku nevěřila, že obžalovaný poškozené ublížil, tak v pozdější fázi výpovědi uvedla, že „byla ovlivněná těmi lidmi“, a proto sv. [REDAKCE] [REDAKCE] řekla, že byla [REDAKCE] znásilněná a on zavolał policii. Z obou uvedených výpovědí tak je zřejmé, že oba svědci byli konfrontováni s nahrávkou pořízenou výše uvedenou skupinou svědků, přičemž v počáteční fázi byli přesvědčeni o tom, že obžalovaný měl vůči poškozené vyvíjet nějaké sexuální praktiky. Uvedené lze dovodit z jejich původních výpovědí, stejně jako z jejich jednání, kdy došlo k telefonátu na policii a oznámení dané skutečnosti. O tom, že k jednání mělo dojít, se mohli dozvědět pouze od poškozené [REDAKCE] neboť obžalovaný útok od počátku popírá a videonahrávka není natolik kvalitní, aby poskytla jednoznačný závěr o dění ve vozidle. Navíc samotná situace předpokládá jediné možné logické řešení, a to dotaz na osobu, již se mělo přikrořít. Soud nevěří tomu, že by rodiče poškozené poté, co se od cizích lidí dozví takovou skutečnost, se poškozené neptali a podrobně to s ní nerozebírali. Navíc měl soud možnost sledovat míru temperamentnosti a vehementnosti daných svědků, kterou je možno hodnotit jako vskutku

nadprůměrnou, tudíž soud zcela vylučuje, že by poškozená ■■■■■ nebyla okamžitě dotazována na danou věc a problematika s ní nebyla opakovaně probírána. Z výpovědi svědků pak rovněž vyplývá míra vypjatosti dané situace, kdy sv. ■■■■■ ■■■■■ popsala, že se doma „skoro poprali“. Navíc nejspíš i poškozená ■■■■■ byla schopná posoudit vzájemnou míru nepřipustnosti toho, kdy nezletilé dítě kouří a kdy je nezletilé dítě objektem sexuální praktiky, tudíž se jeví jako dosti nesmýslná verze, že si ■■■■■ vymyslela verzi o análním pohlavním styku (opět zůstává otázka, odkud by takovou praktiku znala), aby zakryla to, že v autě kouřila. Z výpovědi svědků pořizujících nahrávku, i když v přípravném řízení zmínili, že dívka, kterou pozorovali, kouřila, je zřejmé, že tohle vůbec nebyl důvod, proč je dění v autě zaujalo a proč následně věc řešili s rodinou dívky. Množství rozporů ve výpovědích rodinných příslušníků poškozené pak panoval i v tom, jakým způsobem se uvedeného dne dostala ■■■■■ k babičce, zda tam šla sama či si pro ni přišla babička, která dokonce tvrdila, že ■■■■■ u ní byla už od předchozího dne. Tyto i jiné rozpory však nejsou z hlediska posouzení činu podstatné, soud jimi pouze dokresluje míru nevěrohodnosti vypovídajících osob a považuje za nadbytečné dále toto podrobněji rozvádět.

18. Z výpovědi sv. ■■■■■ ■■■■■ soud považuje za podstatné pouze to, že tato potvrdila, že u ní poškozená často pobývala přes noc, spala s ní v obýváku na gauči, a obžalovaný v bytě trvale bydlel, tudíž se mohl po bytě volně pohybovat a nic mu nebránilo jít do pokoje za poškozenou. Je třeba si uvědomit, že taková praxe, kdy obžalovaný u ■■■■■ ■■■■■ bydlel a poškozená tam poměrně často chodila, existovala po dlouhou dobu, tedy tvrzení sv. ■■■■■ že obžalovaný za poškozenou nemohl přijít, že byla neustále s ní, je vyloučena ze samotné logiky věci. Sv. ■■■■■ pak rovněž objasnila míru tlaku, který je dle domnění soudu na poškozenou ■■■■■ vyvíjen, když uvedla, že od doby zadržení obžalovaného si dcera (■■■■■ ■■■■■) nepřeje, aby k ní ■■■■■ chodila, což samotná poškozená potvrdila (že k babičce nesmí). Pokud tedy sv. ■■■■■ ■■■■■ tvrdila, že má ■■■■■ výčitky svědomí a psychické problémy kvůli své prvotní výpovědi, tak je možno dovodit, že takové následky jsou v ní vyvolávány samotnou rodinou. Soud nepovažuje za nutné příliš rozvádět i otázku nastíněnou sv. ■■■■■ ■■■■■ kterou je pobyt rodiny ve ■■■■■ ■■■■■ neboť z dokazování je zřejmé (výpověď poškozené i sv. ■■■■■) že se jednalo o přechodnou záležitost a že v rozhodné době poškozená byla v ČR a chodila ke své babičce, kde bydlel obžalovaný, tudíž tito byli v kontaktu. Stejně tak soud nepovažuje za podstatné noční užívání plín poškozenou, když obžalovaný mohl kromě svléknutí svršku poškozené této sundat i plínu, popř. se mohlo jednání odehrát ještě v době, kdy poškozená nespala a neměla dosud plínu nasazenou.
19. Soud tak na základě výše uvedených důkazů dospěl k závěru, že 5.4.2021 obžalovaný jednal způsobem popsaným ve výroku, stejně jako takto jednal i v době předchozí v bytě u sv. ■■■■■. Oproti podané obžalobě soud omezil jednání v bytě sv. ■■■■■ na období pobytu v bytě č. ■■■■■ na adrese uvedené ve výroku, když právě o tomto bytě poškozená v přípravném řízení hovořila (je zřejmé z uspořádání bytu a rozdělení pokojů), když tato okolnost má spíše podružný charakter, je zřejmé, že k útokům mělo docházet v době předcházející jednání pod bodem 1 a toto se mělo dít právě v bytě babičky poškozené v době, kdy s ní žil obžalovaný s rodinou. Jelikož z výpovědi poškozené vyplynulo a rovněž znalkyně PhDr. ■■■■■ takto uvedla ve svém posudku i při výpovědi, že poškozená není schopna s ohledem na svou psychosociální vyspělost ani rámcově uvést počet útoků, tak soud vyšel z varianty nejpriznivější pro obžalovaného, a to že k tomuto došlo v nezjištěném počtu případů, nejméně jednou (pod bodem 2). Poslední úpravou oproti podané obžalobě bylo stádium spáchání dané trestné činnosti. Obžaloba vycházela z dokonání trestného činu, tedy ze situace, kdy obžalovaný alespoň částečně zasunul penis do konečníku poškozené. Zde soud rozhodl v mezích, které byly dány znaleckým posudkem znalce MUDr. ■■■■■ opět šlo o rozhodnutí nejpriznivější pro obžalovaného. Samotná poškozená uváděla, že jí obžalovaný alespoň částečně penis do konečníku zasunul – v autě i bytě babičky, z listinných důkazů – lékařské zprávy nelze takový závěr vyloučit, ale ani potvrdit. Jak bylo uvedeno výše, u poškozené nebylo provedeno řádné proktologické vyšetření, které by mohlo tuto otázku objasnit, nicméně tento nedostatek již nelze odstranit a nelze jej klást k tíži obžalovaného. Současné

z výpovědi znalce MUDr. ██████ vyplynulo, že při tělesných proporcích obžalovaného a poškozené lze stěží předpokládat dokonáný anální pohlavní styk (navíc bez lubrikantu, který nebyl prokázán), aniž by se to projevilo alespoň drobnými poraněními a s tím souvisejícími krevními stopami, které však nebyly nalezeny. Současně lze připustit závěr, že i při snaze do konečníku proniknout je na sliznici činný tlak, který mohla poškozená vyhodnotit jako již průnik. Znalec současně uvedl, že řitní svěrače, kteréžto jsou právě místem činným překážku snadného průniku, jsou umístěny bezprostředně za análním otvorem, tudíž i pokud by obžalovaný zasunul své přirození do konečníku pouze částečně, jak uváděla poškozená, musel by překonat právě tu zábranu, která by způsobila výše popsané následky (krevní stopy). Soud tak dospěl k závěru, že na základě provedených důkazů lze dovodit, že obžalovaný se snažil svůj pohlavní úd zasunout do konečníku poškozené, ale nebylo prokázáno, že by se mu to byť částečně povedlo.

20. Jednání obžalovaného pak soud posoudil jako pokračující zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, tedy obžalovaný zneužil bezbrannosti poškozené a dopustil se jednání bezprostředně směřujícího k tomu uskutečnit s poškozenou pohlavní styk srovnatelný se souloží, a jednání směřovalo vůči osobě mladší 15 let. Bezbrannost poškozené soud dovodil z jejího velmi nízkého věku (soud si je vědom, že věk nižší 15 let je znakem kvalifikované skutkové podstaty, nicméně zde nejde o věk blízký se této hranici, nýbrž o věk významně nižší). Poškozená ve svých ██████ letech, což vyplývá i ze znaleckého posudku PhDr. ██████ nebyla schopna vůbec posoudit význam jednání obžalovaného, mohla předpokládat, že jde o jednání ne zcela obvyklé, ale neznala důvody, proč tak obžalovaný činí. Lze uvést, že byla plně objektem nikoli subjektem uspokojení sexuálního pudu obžalovaného. Kromě toho obžalovaný byl jejím strýcem, rodinným příslušníkem, kterého měla ráda, byla s ním v pravidelném kontaktu, ráda si hrála s jeho dětmi. Obžalovaný pak měl jednoznačnou fyzickou převahu nad poškozenou, tedy nemusel ani používat násilí k docílení své fyzické převahy. Navíc jelikož poškozená v podstatě neznala význam jednání obžalovaného, neměla příliš důvod se jeho jednání bránit za předpokladu, že nebylo spojeno s větší bolestivostí. Poškozená tak sice vnímala, že obžalovaný jí činí něco, co jí není příjemné a nesouhlasí s tím, nicméně obžalovaný měl nad ní fyzickou převahu, a jak uvedla, bála se svěřit jiné dospělé osobě, aby „nedostala“. Tedy byla si vědoma, že by u rodiny nezískala zastání, což soud považuje za vcelku správný odhad s ohledem na způsob, jakým se k věci postavili její rodiče, což bylo zřejmé po celou dobu trestního řízení. Ze znaleckého posudku dále vyplynulo, že s ohledem na věk a míru psychosociálního rozvoje poškozené tato nebyla schopna se jednání obžalovaného účinně bránit. Ze všech těchto skutečností soud dovodil bezbrannost poškozené ve vztahu k jednání obžalovaného. Anální pohlavní styk je stykem srovnatelným se souloží, když právě k takovému styku obžalovaný směřoval. Současně poškozená byla v době činu osoba mladší 15-ti let, což obžalovaný věděl, neboť šlo o jeho neteř, přičemž poškozená je výrazně mladší 15-ti let, což je zcela zjevné z její fyzické konstituce. Poškozená nepůsobí jakkoliv fyzicky vyspěleji, má vzezření mladšího školního dítěte. Jelikož soud nedospěl k jednoznačnému závěru o dokonání činu, tedy alespoň částečnému průniku penisu do konečníku poškozené, posoudil jednání obžalovaného jako pokus trestného činu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný je dle znaleckého posudku osobou v době činu plně trestně odpovědnou (byl schopen posoudit protiprávnost svého jednání i své jednání ovládat), tento není stížen žádnou duševní chorobou, která by měla vliv na jeho jednání. K námitce obhajoby, která dávala na zvážení možnost posouzení činu jako trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 trestního zákoníku, je nutné uvést, že takový postup je vyloučen výše uvedenými skutečnostmi, z nichž soud dovodil bezbrannost poškozené. Trestný čin pohlavního zneužití předpokládá dobrovolnost soulože či jiného sexuálního kontaktu, kterážto je však vyloučena u poškozené, jež nebyla s ohledem na výše uvedené jak schopná posoudit podstatu dění, tak se účinně bránit, tedy tyto aspekty dobrovolnosti vylučují.
21. Při úvahách o trestu soud vycházel z ustanovení § 38 a násl. trestního zákoníku. Obžalovaný byl dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen zákonnou trestní sazbou odnětí svobody na pět až

dvanáct let. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní trestní bezúhonnost, tento dle zjištění soudu dosud žil řádným životem, v rejstříku trestů nemá žádný záznam. Probační dohled stanovený soudem v náhradu vazby obžalovaný plní, dle svého sdělení si v mezidobí našel práci. Z psychologického posudku k osobě poškozené pak vyplývá, že jednání obžalovaného kromě předčasné sexuální iniciace poškozené, která je obecně nežádoucí, nezanechalo na této významnější negativní následky, a to zejména s ohledem na věk i mentální úroveň poškozené, která si plně neuvědomuje podstatu spáchaného jednání. Z provedeného dokazování je možno dokonce dovodit, že na poškozenou má mnohem těžší dopad následné trestní řízení provázené trvalou snahou její rodiny dosáhnout žádoucího výsledku, k němuž je její osoba významným prostředkem. Na druhou stranu se obžalovaný jednání dopustil opakovaně, nejméně dvakrát, na objektu významně mladším než činí hranice daného znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu, zneužil své blízké rodinné vazby vůči poškozené a jejího pozitivního vztahu ke své osobě. Soud pak při stanovení trestu nemohl odhlédnout od mentální úrovně obžalovaného, který i když je plně trestně odpovědný díky své snížené mentální úrovni není v porovnání s populačním průměrem schopen obvyklým způsobem zhodnotit následky svého jednání a nejspíš ani kontrolovat projevy sexuálního pudu. Stejně tak není s ohledem na svou inteligenci schopen správně posoudit případný dopad svého jednání do sféry poškozené. S ohledem na vše uvedené, když na obžalovaného dosud nikdy nebylo působeno žádným trestem, natož pak několikaletým trestem odnětí svobody, má soud za to, že uložení trestu pouze rok nad spodní hranicí zákonné trestní sazby odpovídá všem zákonným kritériím. S ohledem na osobnostní strukturu obžalovaného by měl být takový trest dostatečný k prevenci další případné takové trestné činnosti, a toto odpovídá i způsobeným následkům (tedy na jedné straně obecně závažnému zásahu do osobnostní sféry poškozené, která je menším dítětem, ale na druhou stranu i závěru znaleckého posudku, že s ohledem na věk i osobnostní strukturu poškozené toto jednání nemá významně citelný dopad na její další vývoj). Soud tak obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání šesti roků a obžalovaného dle zákonných kritérií § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou (obžalovanému je ukládán trest odnětí svobody nepřevyšující osm let a absentují u něj i jiné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou).

22. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích v částce 1 mil. Kč se připojila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená ██████████ ██████████. Sám zmocněnec uvedl, že se snažil v přípravném řízení zajistit znalecký posudek k posouzení míry následků vzniklých u poškozené, nicméně z důvodu nespolupráce rodičů poškozené nemohl být daný posudek vypracován, když tiho odmítli poškozenou nechat znalecky vyšetřit. Kromě absence jakéhokoliv znaleckého posouzení, které by soud mohl využít jako podklad pro stanovení bolestného či ztížení společenského uplatnění, je soud oprávněn vlastní úvahou určit výši případných duševních útrap. Soud si je vědom skutečnosti, že již samotným zásahem do sexuální sféry poškozené došlo k újmě na jejím duševním životě, kdy je zcela nežádoucí, aby takto mladá osoba nechápající význam sexuálního života byla v dané sféře jakkoliv atakována. Na druhou stranu znalkyně psychologička uzavřela, že s ohledem na věk, mentální úroveň i prostředí, v němž poškozená vyrůstá, u této nebyl zaznamenán významnější dopad dané trestné činnosti na její psychiku. Navíc díky rodinným vazbám za situace, kdy je poškozená osobou nezletilou, tedy nikoli plně právně odpovědnou, by to museli být právě rodiče poškozené, kteří by měli zájem na tom, aby poškozená náhradu újmy získala, oni by byli správci jejího majetku. Jelikož rodiče poškozené jsou shodně osobami nepokrytě vyjadřujícími názor, že ke spáchání činu nedošlo, nedovede si soud v praxi představit, jakým způsobem by případně činili kroky k faktickému výkonu nároku poškozené. Tedy i kdyby soud stanovil určitou výši náhrady v rozsahu, v němž tak může činit na základě vlastní úvahy bez znaleckého posudku (část odpovídající duševním útrapám), tak by se jednalo o zcela akademický výrok bez faktického dopadu do sféry poškozené. Soud tak dospěl k závěru, že za daných okolností nemá dostatečný podklad pro rozhodnutí o výši nemajetkové újmy a dle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou odkázal s nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Ze stejného důvodu soud zamítl důkazní návrh zmocněnce poškozené

k doplnění daného posudku, kdy jde o důkaz nepřiměřeně prodlužující trestní řízení, když trestní soud sice respektuje právo poškozeného na náhradu škody, ale provádění dokazování toliko k této otázce navíc za situace, kdy nelze předpokládat spolupráci poškozeného, je nad rámec povinností soudu v trestním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 24.02.2022

JUDr. Helena Przybylová , v.r.
předsedkyně senátu